679/03

Den 1. september 2003 blev i sag nr. 59.993:

xxxx xxxxxx
xxxxxxxxx xxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Nykredit Østifterne
Forsikring A/S
Anker Heegaards Gade 8
1780 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Nykredit Østifterne Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt ansvarsskade.

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og har til støtte herfor i klageskrivelsen bl.a. anført, at handlingen - hvorved klageren beskadigede sin søns spisebord - ikke alene var udført i skadelidtes interesse.

Selskabet har ved skrivelse af 19/12 2002 til nævnet redegjort for sagen således:

> "Vores forsikringstager og hans søn bor i et 2 familieshus, og vores forsikringstager har nøgle til sin søns ejerlejlighed. Lørdag den 19. oktober 2002 kl. 22.30 hørte vores forsikringstager lyde fra sin søns del af huset. Sønnen og hans familie var ikke hjemme, da de var på weekend ophold i familiens sommerhus. Vores forsikringstager lukkede sig ind hos sønnen for at se, om der var ubudne gæster. Forsikringstager gik rundt i huset, og på vej ned fra trappen fra første sal snublede han i et tæppe og faldt over mod sønnens marmorspisebord, som tippede, og plade, sokkel samt et stoleben blev ødelagt.

Vi bemærker, at det først er efter vores afvisning, at forsikringstager forklarer, at han gik derind, fordi han var bange for, at der var skade på de fælles installationer.

Ved brev af 11. november 2002 til skadelidte afviste vi at dække skaden. Vi vurderede, at vores forsikringstager ikke var erstatningsansvarlig, da skaden var sket i forbindelse med en vennetjeneste foretaget udelukkende i skadelidtes interesse.

Vores forsikringstager sendte os herefter e-mail af 13. november 2002, hvor han henviste til ankenævnskendelse nr. 47.086.

Ved brev af 27. november 2002 fastholdt vi vores vurdering af ansvarsspørgsmålet og henviste til ankenævnskendelse nr. 41.423 og 28.063.

Vores vurdering

Vi har ikke afvist at dække skaden med henvisning til, at der er tale om arbejde for andre. Vi har afvist, fordi vi vurderer, at vores forsikringstager ikke har pådraget sig et juridisk erstatningsansvar for skaden.

Vi henviser til forsikringsbetingelsernes side 13, afsnit 17.3.3, hvor der om skader forvoldt under udøvelse af tjenester i skadelidtes interesse står: 'Ligesom ved gæstebudsskader er domstolene ikke tilbøjelige til at pålægge personer, der gør andre en tjeneste, erstatningsansvar, hvis de under tjenesten kommer til at forvolde skade på ting, der tilhører den, hvem der ydes en vennetjeneste. Der vil kun være erstatningsansvar og dermed forsikringsdækning, hvis skadevolder har båret sig særligt ubetænksomt ad. Dette gælder, uanset om tjenesten foretages på opfordring eller eget initiativ.'

Vores forsikringstager har på eget initiativ foretaget den handling at checke sønnens ejerlejlighed, da han hører lyde derindefra og ved, at sønnen ikke er hjemme. Handlingen er foretaget udelukkende i sønnens interesse for at sikre sig, at der ikke foregik tyveri inde hos sønnen. Vores forsikringstager forvolder under sin rundgang skade på sønnens ting, fordi han snubler i et tæppe.

Da skaden er sket under udførelse af en tjeneste udelukkende i sønnens interesse, og da vores forsikringstager ikke har båret sig særlig ubetænksomt ad, finder vi ikke, at han har pådraget sig et juridisk erstatningsansvar for skaden.

Situationen minder også en del om uanmodet forretningsførelse, hvor der heller ikke er erstatningsansvar for den person, der foretager den uanmodede forretningsførelse. Vores forsikringstager handler på sin søns vegne, da denne selv er forhindret, fordi han befinder sig i sommerhus.

Begrundelse for, at skadevolderen er ansvarsfri ved vennetjenester (og uanmodet forretningsførelse) er, at folk ikke skal afstå fra at yde hjælp af frygt for at kunne mødes med erstatningskrav, hvis man under hjælpen forvolder skade.

Der er faktisk tale om en beskyttelsesregel over for en skadevolder.

Med henvisning til ovennævnte må vi fastholde, at vores forsikringstager ikke er erstatningsansvarlig, og at skaden ikke kan dækkes over ansvarsforsikringen."

Hertil har klageren i skrivelse af modtaget den 31/12 2002 i nævnet anført:

"Når jeg i første omgang ikke havde nævnt andet end det var tyve, der var på spil, var at jeg troede, at det var ligegyldigt, hvilken årsag der var til, at jeg gled i gulvtæppet. Jeg kunne på daværende tidspunkt jo ikke vide, hvad der kunne være grunden til støjen.
Men det er da klart, at når man hører noget, er det da alt fra tyve, til om der er ild i vores hus eller vandskade."

I forsikringsbetingelserne hedder det bl.a.:

"**17.1 <u>Forsikringen dækker</u> de sikredes ansvar,**

…

17.3.3 <u>Skader forvoldt under udøvelse af tjenester i skadelidtes interesse.</u>

Ligesom ved gæstebudsskader er domstolene ikke tilbøjelig til at pålægge personer, der gør andre en tjeneste, erstatningsansvar, hvis de under tjenesten kommer til at forvolde skade på ting, der tilhører den, hvem der ydes en vennetjeneste. Der vil kun

være erstatningsansvar og dermed forsikringsdækning, hvis skadevolder har båret sig særligt ubetænksomt ad. Dette gælder, uanset om tjenesten foretages på opfordring eller eget initiativ."

Nævnet udtaler:
Om klageren er erstatningsansvarlig eller ej skal vurderes ud fra dansk rets almindelige erstatningsregler og ikke nødvendigvis i henhold til forsikringsbetingelsernes punkt 17.3.3. Efter en gennemgang af sagen finder nævnet det så tvivlsomt, om klageren ved sin handling har pådraget sig et erstatningsansvar for skaden, at nævnet ikke uden en retsafgørelse kan pålægge selskabet at udbetale erstatning.

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann